

DUBICA → HRVATSKA DUBICA

DUBOKOVIĆ-NADALINI, Niko, povjesničar (Jelsa, 25. XII. 1909 – Split, 24. X. 1991). Studirao i doktorirao pravo u Lausanni. God. 1949 – 50. radi u zadarskomu Državnom arhivu. Od 1950. posvećuje se istraživanju povijesti i kulture zavičajnoga otoka Hvara i zaštiti njegovih spomenika. Osniva Historijski arhiv koji poslije postaje Centar za zaštitu kulturne baštine, Hvar. Objavio je mnoštvo radova o arheologiji, povijesti, etnologiji, spomenicima i ličnostima Hvara. Izdao knjigu *Rasprave i članci* (Split 1988).
BIBL.: *Gdje je bila Civitas vetus Ielsae*, Zadarska revija, 1954, 4; *Jelsa u XV stoljeću*, ČIP, 1955, 39; *Pokušaj rekonstrukcije načina oblačenja na Hvaru*, Split 1955; *Inventar javnih, crkvenih i privatnih arhiva*, I. i II, Split 1955. i 1957; *O sfragistici i stematologiji otoka Hvara*, Arhivist, 1956, 3–4; *O građevinskom razvoju grada Hvara polovinom XV stoljeća*, Prilozi – Dalmacija, 1960; *Samostan i crkva dominikanaca na Hvaru*, Anali – Dubrovnik, 1962; *Nekadašnji izgled sklopa kneževih palača u Hvaru*, Prilozi – Dalmacija, 1962; *Crkva-tvrđava u Vrbovoj*, ibid., 1963; *Ager pharensis – arheološke bilješke*, VjAHD, 1961–62, 63–64; *Gradnja i povijest crkve-tvrđave u Jelsi*, Prilozi – Dalmacija, 1970; *Urbanistički i građevinski razvoj Staroga Grada*, Prilozi povijesti otoka Hvara, 1974, 4; *O gradnji cesta u doba Francuza*, ibid.; *Muzejske zbirke na Hvaru*, Hvarski zbornik, 1975, 3.

LIT.: N. Petrić, Zapisi o zavičajnoj baštini (bibliografija radova N. Dubokovića-Nadalini, 1938 – 1978), Prilozi povijesti otoka Hvara, 1978, 5. Iv. Mat.

DUBOVAC, utvrđeni grad na SZ dijelu Karlovca. Četverokutna kula sagrađena je vjerojatno u XIII. st. za knezova Goričkih-Babonića. U XV. st. podizanjem zidova i triju kula kružna presjeka D. dobiva obilježje renesansnoga kaštela. Vlasnici su bili slavonski plemići Sudari (1387), Frankopani (1442), Zrinski (od 1544), te Gašpar Šubić Peranski (1576). Od 1671. do dolaska Francuza 1809. vlasnici grada bili su karlovački generali. God. 1837. otkupio ga je grof Laval Nugent i obnovio u duhu romantizma (kruništa na kulama i zidinama). Grad je ponovo obnovljen 1952–63 (arh. Greta Jurišić) prema planu M. Stiera iz 1657. i grafičkome prikazu s kraja XVIII. st. D., naselje → *Karlovac*. L. D.

DUBRAVA → PREGRADA

DUBRAVA, selo *Jl* od Vrbovca. Posjed D. spominje se od 1094, kada ga je kralj Ladislav darovao zagrebačkoj biskupiji. U sr. vijeku biskupski grad bio je utvrđen zidom s devet kula i ovećim jarkom. Unutar zidina bio je kaštel četverouglasta tlocrta s četiri ugaone kule. Tu se 1527. održao sabor na kome je Ivan Zapolja izabran za hrv. kralja. Sve utvrde razorili su Turci 1552. — Kasnogotička župna crkva Sv. Margarete, s visokim zvonikom po strani, barokizirana je u XVIII. st. Od gotičke kapele Sv. Martina (nekoć župne crkve) ostalo je samo svetište.

LIT.: *Lj. Šustek*, Dubrava u povijesti, Zagreb 1929. — *J. Buturac*, Vrbovec i okolica 1134 – 1984, Vrbovec 1984. A. Ht.

DUBRAVČIĆ, Pavao, zlatar iz Knina (XVI. st.). Skovao štap od pozlaćene mjedi za hvarskoga biskupa Franju Pritića. Kuka štapa savijena je u obliku zmije, a posred kuke nalazi se prizor krunjenja Bl. Dj. Marije, te s ostalim ornamentima gotičkoga podrijetla svjedoči o dugom zadržavanju srednjovj. oblika u radovima južnih hrv. umjetnika.

LIT.: N. Bezić-Božanić, Majstori Dalmacije, I, Split 1978. — *Ista*, Umjetnički obrt na Hvaru u XVI i početkom XVII stoljeća, Vijesti MK, 1980, 2, str. 30. N. B. B.

DUBRAVKA, selo u gornjim Konavlima s ostacima crkve iz XVIII. st. i nekoliko primjeraka tipične seoske arhitekture. Na Varinomu brdu iznad naselja je nekropola sa četrdesetak stećaka, uglavnom sanduka.

DUBROVA, ladanjski arhit. sklop na zemljoposjedu, iz XVII. st., u blizini Podlabina, Istra. U prvo vrijeme posjed labinske patricijske obitelji Franković-Vlačić (1654). Kurija, opasana zidom, spoj je dvorca i gospodarskog kompleksa (stancija). U pravokutnom prostoru smješteni su žitnica, konjušnice, staje, ribnjak i spremište za vodu. Na ulazu je monumentalni portal od kojega vodi put do ljetnog boravišta gospodara. Od 1970. sjedište Mediteranskog simpozija skulpture u kamenu.

LIT.: *Horvat – Matejčić – Prijatelj*, Barok. Ra. Mat.

DUBROVAČKA BIBLIJA, iluminirana rukopisna knjiga s kraja XI. st., pisana karolinom i urešena velikim inicijalima koji su ispunjeni pleternim ornamentom u četiri boje. Među tekstom su naslikana dva luka nad tordiranim stupovima s korintskim kapitelima i lisnatim akroterijama. Čuva se u dominikanskomu samostanu u Dubrovniku.

LIT.: Minijatura u Jugoslaviji (katalog), Zagreb 1964.

DUBROVAČKI PSALTIR (Psalterium), iluminirani rukopis iz XV. st. u franjevačkomu samostanu u Dubrovniku (ms. 1). Urešen sa 135 inicijala

P. DUBRAVČIĆ, biskupski štap. Hvar, Biskupski muzej

raznih veličina. U velike inicijale uklopljeni su krajolici (pretežno brda i drveće), mjestimice ptice, u živim bojama sa zlatom. Te minijature ukazuju na veze s venec. slikarstvom kasnoga XV. st.

LIT.: *H. Folnesics*, Die illuminierten Handschriften in Dalmatien, Leipzig 1917. — Minijatura u Jugoslaviji (katalog), Zagreb 1964. R.

DUBROVAČKI PSALTIR, inicijal

